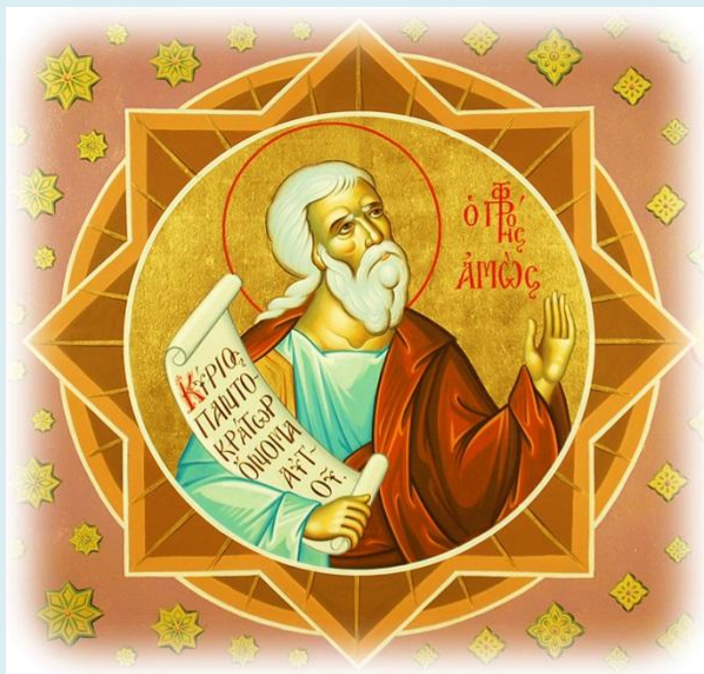
Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Amos

(15 iunie)

Sfântul prooroc Amos (15 iunie):

https://www.academia.edu/43403328/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Amos_15_iunie_

https://archive.org/details/sf.-amos

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-amos

***

Materiale despre Sfântul prooroc Amos:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Amos

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-prooroci

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Amos

&&&

Troparul Sfântului prooroc Amos, glasul al 2-lea: A proorocului Tău Amos pomenire, Doamne prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Lui Dumnezeu celui ce a ajutat lui Moise în Egipt, de a scos pe Israel, Aceluia unuia să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţindu-mi mintea de cugetul cel cu ceaţa patimilor, luminează-mă, Stăpâne, a cânta pe proorocul Tău Amos.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te învăţător tainelor lui Dumnezeu celor mai presus de cuget, te-ai învrednicit a vedea mai înainte, cele ce vor să fie, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-te ca un locaş neîntinat şi curat lui Dumnezeu, ai primit dumnezeiasca lucrare a Duhului, proorocule Amos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu, Preacurată, ai ridicat cortul lui Adam cel căzut, purtând în pântece pe Mântuitorul Dumnezeu, precum a zis proorocul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a prin credinţă...

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, proorocule Amos, descoperitorule de cele dumnezeieşti, cu dreptatea Domnului arătat-ai pe cei fără de lege, înfruntându-i, strigând: Sfânt eşti, Doamne cel ce mântuieşti sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pusu-te-ai, proorocule, stâlp Noului Testament, sprijinind tăria lui şi cu credinţă strigând: Sfânt eşti, Doamne şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind învăţat cele dumnezeieşti, proorocule grăitor de Dumnezeu Amos, luminând dumnezeieşte popoarele, cântai: Sfânt eşti, Doamne, cel ce mântuieşti sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

M-am întărit, cunoscând naşterea ta cea dumnezeiască şi pe tine te am bogată părtinitoare, Fecioară, strigând: Sfânt eşti, Doamne, cel ce mântuieşti sufletele noastre.

Irmosul: Întăritu-s-a prin credinţă Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă, cântând: Sfânt eşti, Doamne şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am auzul Tău, Doamne, că Te-ai arătat pe pământ, ca să ne izbăveşti pe noi; pentru aceea strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfruntat-ai pe poporul lui Israel, care slujea la idolii cei surzi; pentru aceea ai spus mai dinainte că va fi rob, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luându-te Dumnezeu pe tine, cel ce mai înainte erai păstor, te-a arătat prooroc, Amos, descoperitorule de cele sfinte; pentru aceea toţi credincioşii te fericim.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o oglindă primind strălucirile cele dătătoare de lumină ale Sfântului Duh, cu bucurie arăţi tuturor credinţa cea bună, proorocule Amos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vieţuirea ta cea curată, mărite, văzând-o Dumnezeu, propovăduitor al slavei şi al dumnezeieştii Sale Întrupări te-a pus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul sălăşluindu-Se întru tine, Preacurată, a închipuit din nou fiinţa mea, care era căzută prin călcarea poruncilor celor dintâi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând, Cuvinte, la slava şi lauda Ta, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care l-ai dat nouă armă de ajutor.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei omorâţi de lucrarea dezmierdării, ca pe unii ce socoteau că cele curgătoare sunt statornice, care au desfătare curgătoare şi pieritoare, i-ai înfruntat, fericite.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoindu-te peste tot cu bogate vărsări de lumini, te-ai arătat şi împreună vorbitor al lui Dumnezeu, grăitorule de Dumnezeu, vestind tuturor răsplătirile dreptei credinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te, fericite, să se izbăvească din înşelăciune şi din cursele vrăjmaşului toţi, cei ce te laudă şi să se lumineze cu lumina proorociei tale celei cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară, să ne învrednicim prin mijlocirea ta a dobândi împărăţia şi desfătarea cea neschimbată, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Iona din pântecele iadului...

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu razele cele luminoase ale adevărului, ai pălmuit pe proorocul cel mincinos, înfruntându-l tare şi vestindu-i mai înainte prăpădirea lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai primit lumina Duhului, răsărind tuturor ca un soare, cu lumina dreptei credinţe ai întunecat văpaia înşelăciunii, proorocule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Laud fecioria ta cea curată, prea curată Fecioară şi cinstesc negrăită şi cinstită naşterea ta, prin care m-am izbăvit de stricăciune şi de răutate.

Irmosul: Iona din pântecele iadului a strigat: scoate din stricăciune viaţa mea; iar noi strigăm ţie: întru tot puternice, Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Curăţindu-ţi prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite proorocule Amos, ai primit de sus harul proorociei şi la margini cu mare glas ai strigat: Acesta este Dumnezeul nostru şi nu se va adăuga altul către Dânsul.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul cel cu foc, aruncaţi fiind cuvioşii tineri, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare aşa strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiasca mântuire, pe care o ai grăit mai înainte, s-a arătat, minunate proorocule Amos, luminând în lume cu luminile dreptei credinţe; drept aceea strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind întărit cu dumnezeiasca putere, nu ai fost cuprins de vrăjmaşii cei potrivnici lui Dumnezeu, rămânând întărit ca un diamant şi strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Naşterea cea neînţeleasă a Fecioarei o lăudăm, prin care ne-am izbăvit din moarte, căci printr-însa ne-am născut spre nestricăciune, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul slavei...

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul ai alergat către înălţimea cerului şi te-ai învăţat cunoştinţa celor negrăite şi te-ai făcut vestitor întrupării Cuvântului, proorocule Amos; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu isteţimea cugetului pe cât este cu putinţă te-ai învrednicit a pricepe pe Stăpânul tuturor, care te-a învăţat pe tine cunoştinţa celor negrăite, cel ce strigai cu dreaptă credinţă: popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fericirea cea negrăită şi bucuria şi cereasca împărăţie ai câştigat, ca un prooroc, văzătorule de cele cereşti, cu bună cinstire strigând: Popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

După dumnezeiasca cuviinţă fără de sămânţă ai născut pe Unul din Treime în două firi, pe Mântuitorul lumii. Pentru aceea noi credincioşii, pe tine Maica lui Dumnezeu, cu dragoste te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul slavei, cel Unul fără de început, pe care bine-L cuvântează puterile cerurilor şi de care se cutremură Cetele îngerilor, lăudaţi-L preoţi, popoare prea înălţaţi-L în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Întru tot lăudată...

Stih: ***Sfinte proorocule Amos, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te limbă de lămurire a celei prooroceşti, de Dumnezeu mişcată, grăind cele dumnezeieşti, ne-ai vestit nouă tuturor dumnezeiasca milostivire; pentru aceea toţi pururea te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărirea cea bună a proorocilor este de negrăit, căci sălăşluind întru ei Duhul Sfânt i-a făcut părtaşi, de la care toţi credincioşii ne luminăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezbrăcatu-m-ai de hainele omorârii şi ale stricăciunii mele Fecioară, ceea ce ai născut oamenilor haina mântuirii, pe Dumnezeu Întrupat; pentru aceasta toţi pururea te slăvim.

Irmosul: Întru tot lăudată, Ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, care ai zămislit fără de sământă pe Cuvântul cel fără de început şi ai născut oamenilor pe Dumnezeu Întrupat; pentru aceea pe tine toţi te slăvim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Dumnezeiesc organ al Mângâietorului te-ai arătat, povestind prin darurile Lui, cugetătorule de Dumnezeu, ca să arăţi vădirea lucrurilor celor nevădite şi luminezi pe cei ce cu credinţă aleargă către tine, mărite, proorocule Amos fericite, cerând de la Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Stăpână prea curată, înviază sufletul meu cel omorât de păcate, ca Una ce ai îndrăzneală de Maică către Fiul tău, căci numai tu mai presus de cuvânt şi de cuget ai

născut pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, care dă pururea viaţă şi nestricăciune lumii şi mare milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Moarte de ocară prin Răstignire ai răbdat de bunăvoie, Îndurate, pe care văzându-Te, Hristoase, Ceea ce Te-a născut s-a rănit, rupându-se la cele dinlăuntru şi ca o maică plângea. Cu ale cărei rugăciuni pentru bună îndurarea milei Tale, Unule prea bune, Iubitorule de oameni, Doamne, milostiveşte-Te şi mântuieşte lumea, cel ce ai ridicat păcatul ei.

***

Sfântul prooroc Amos s-a născut în cetatea Tecui, care era aşezată în pământul Iudeei, nu departe de Betleem. El era de neam prost şi sărac petrecându-şi vremea cu păstoria turmelor de dobitoace. Domnul, Care nu priveşte spre cei bogaţi şi slăviţi, ci spre cei smeriţi şi săraci, l-a chemat pe el de la turmele oilor, la proorocie, ca şi pe Moise şi pe David, şi i-a poruncit să meargă din pământul Iudeei în pământul lui Israel, că acolo cu cuvintele cele prooroceşti să îndemne popoarele la pocăinţă, de vreme ce se abătuseră la închinarea de idoli. Astfel, în zilele lui Ieroboam, împăratul lui Israel, care a împaratit în Ierusalim după moartea împăratului Solomon, împărăţia lui Israel s-a despărţit de stăpânirea împăratului Iudeei şi a făcut altă împărăţie peste zece seminţii ale lui Israel. Dintr-acea zi, popoarele israelite au căzut de la dreapta cinstire a lui Dumnezeu şi se închinau idolilor.

Deci, acel împărat, vrând că sub stăpânirea sa să întărească pe israeliteni, se temea că nu cumva, mergând în Ierusalim la praznice spre închinăciune, supuşii săi să se lipească iarăşi de biserica Ierusalimului, să se rupă de el şi să-l ucidă. De aceea, a făcut două junci cioplite în aur, pentru că ştia obiceiul poporului său, că era lesne de plecat la închinarea de idoli, ca şi strămoşii lui, când au trecut Marea Roşie din pustia Egiptului şi au turnat un viţel de aur din salbele cele de aur. Deci, pe acele două junci turnându-le Ieroboam, una a pus-o în Dan, iar cealaltă în Betel, cetăţi ale stăpânirii sale, poruncind tuturor israelitenilor că, ducându-se la Ierusalim să se închine cu jertfe juncilor de aur, să le prăznuiască pe acelea cu dănţuire pentru că

acel ticălos împărat zicea către popoare: "Iată zeii tăi, Israele, cei care te-au scos din Egipt". Astfel Ieroboam a îndărătnicit pe Israel.

Deci, din acea vreme, deşi Dumnezeu trimitea pe sfinţii Săi prooroci la israeliteni, ca să le arate rătăcirea lor şi să-i povăţuiască la calea cea dreaptă, puţini dintre ei se îndreptau şi se întorceau la adevăratul Dumnezeu. Unii însă se închinau şi Dumnezeului celui adevărat şi idolilor, adică juncilor de aur. Deci, între alţi prooroci, Dumnezeu a trimis la ei şi pe acest rob al Său, pe Sfântul prooroc Amos, cu înfricoşate îngroziri. Acest prooroc al lui Dumnezeu era simplu şi neiscusit la vorba, dar nu şi la înţelegere; pentru că acelaşi Duh Sfânt, care lucra în toţi proorocii, lucra şi într-însul şi grăia prin gura lui. Vremea şi începutul proorocirii lui a fost pe vremea împăratului Iudeei, Ozia, cel din Ierusalim, şi în vremea împăratului Ieroboam al lui Israel, cel din Samaria - nu acel împărat, care rupându-se de la Scriptura Iudeei, a făcut juncile de aur, ci alt Ieroboam, mai în urmă cu anii, care, de asemenea ca şi cel dintâi Ieroboam, a fost închinător de idoli şi slujitor al juncilor de aur.

Deci, proorocul Amos a început a prooroci în vremea acelor împăraţi, cu doi ani mai înainte de cutremurul cel înfricoşat ce era să fie în Palestina. Cutremurul cel mare, după adeverirea scriitorilor celor vechi, a fost astfel: Ozia, împăratul Iudeei, care s-a numit şi Azarie, mândrindu-se, a îndrăznit a tămâia cu cădelniţa în Sfânta Sfintelor, după rânduiala preoţească. Preoţii oprindu-l, îl îngrozeau cu moarte şi îndată, chiar în ceasul acela, s-a cutremurat pământul cu cutremur mare în Ierusalim şi în toată Palestina şi au căzut nu numai ziduri multe, ci şi unii munţi s-au pornit din locurile lor. Templul s-a despicat din vârf şi din acea deschizătură a venit raza soarelui în faţa împăratului şi s-a umplut fruntea lui de lepră, care s-a întins pe tot corpul. Astfel, Domnul n-a suferit întinaciunea făcută altarului Sau şi necinstea adusă preoţilor Lui.

Sfântul Amos a proorocit, îngrozindu-i cu cele mai înfricoşate pedepse ale lui Dumnezeu, ce erau să vină nu numai asupra lui Israel, ci şi asupra părţilor celor dimprejur. Asupra Siriei, a Filisteniei, asupra Tirului şi a Idumeii, asupra amonitenilor şi asupra moabitenilor, precum se scrie pe larg în cartea lui. Dar a proorocit mai ales asupra israelitenilor, ca după cunoaşterea lui Dumnezeu, se depărtaseră de la El; pentru că Dumnezeu nu se mânie şi nu se răzbuna atât de păcatele paginilor, care nu-L ştiu pe El, pe cât de păcatele poporului care L-a cunoscut pe El şi s-a îndulcit de facerile Lui de bine. Căci ce fel de faceri de bine n-a făcut Dumnezeu neamului celui nemulţumitor al lui Israel? L-a eliberat din robia Egiptului, l-a trecut prin mare ca pe uscat, l-a hrănit cu mâna în pustie, i-a izvorât apă din piatră şi l-a dus în pământul făgăduinţei, unde curge lapte şi miere.

Însă ei, făcând prăznuiri idolilor de aur turnaţi în chip de junci, strigau cu dănţuire: "Iată zeii tăi, Israele".

Nişte praznice ca acestea urâte de Dumnezeu, se săvârşeau mai ales în cetatea Betel, la un munte înalt, unde era o juncă de aur. Deci, acolo mai ales mergând Sfântul Amos, strigă poporului cu glas mare rugându-l, îndemnându-l şi înfricoşându-l cu pedepsele cele cumplite, care din mânia lui Dumnezeu vin asupra lor, să înceteze de la o prăznuire ca aceea; dar foarte puţini îl ascultau. Atunci era în Betel un slujitor al acelei junci, cu numele Amasia. Acel slujitor, văzând pe proorocul lui Dumnezeu hulind pe idolul lor - junca cea de aur -, ca scuipa jertfele lor şi depărtează poporul de la spurcata lor prăznuire, spunându-le încă şi îngrozirile şi pedepsele cele viitoare asupra celor ce nu se pocăiau, îl pira pe Amos lui Ieroboam, împăratul poporului lui Israel, zicând: "Amos face întărâtări contra ta în mijlocul casei lui Israel. Pământul nu poate să sufere toate cuvintele lui; pentru că tulbura şi ridică poporul contra ta şi încă prooroceşte rău de tine, zicând: "Ieroboam de sabie se va sfârşi, iar poporul lui Israel va fi robit şi dus din pământul sau".

Astfel pira slujitorul Amasie pe proorocul Amos, vrând să pornească pe împărat spre mânie contra lui; dar împăratul nimic nu lua în seama la cuvintele aceluia, nici nu voia să facă rău proorocului lui Dumnezeu, pe care îl cinstea; deşi el era închinător de idoli. Văzând slujitorul că nu poate să pornească pe împărat contra proorocului lui Dumnezeu, a început a-l goni pe el, muncindu-l; pentru că de multe ori, prinzindu-l, îl bătea cumplit şi-l gonea din Betel, îngrozindu-l să nu vină la praznicul lor, nici să întoarcă pe popor de la jertfele şi de la ospăţurile lor. Însă sfântul prooroc nu lua în seama îngrozirile şi bătăile ce-i veneau de la dânsul, ci mai mult îi spunea şi proorocea cuvintele cele învăţătoare şi îndemnatoare către popor. Dar pentru aceastã era prins de acel slujitor şi muncit cu bătăi.

Altă dată vicleanul acela a zis cu rugăminte către Amos: "Proorocule, du-te de aici şi mergi în patria ta, în pământul Iudeei. Acolo să vieţuieşti şi să prooroceşti, iar în Betel să nu te mai în-torci, deoarece este sfinţire a împăratului şi casa împărăţiei lui. Proorocul Amos a răspuns, zicând: "Eu n-am fost prooroc nici nu sunt fiu de prooroc, ci am fost pastor al dobitoacelor; fiind sărac, mă hrăneam cu poame din pustie până m-a luat Domnul de la oi şi mi-a zis: Mergi şi prooroceşte la poporul meu Israel. Iar tu îmi zici să nu proorocesc în Israel, nici să supăr casa lui Iacov? Pentru aceasta, Domnul zice despre tine: Când vor veni asirienii în pământul lui Israel şi-l vor robi, atunci vor pustii cetăţile lui şi le vor strica; iar cetatea aceasta o vor lua. Atunci vor răpi pe femeia ta, ostaşii asirienilor cei fără de ruşine şi înaintea ochilor tăi, cu desfrânare o vor batjocori. Deoarece şi tu ai făcut pe Israel să

rătăcească înaintea ochilor lui Dumnezeu cei atotvăzători şi ai învăţat popoarele acestea să facă lucruri necurate, în întinata capişte a juncei celei de aur, iar fiii şi fiicele tale de sabie vor cădea. Tu în pământ necurat te vei sfârşi, iar poporul lui Israel se va duce în robie din pământul sau".

Nişte cuvinte prooroceşti ca acestea pornindu-l pe acel slujitor spre mânie, l-a bătut pe Sfântul Amos fără cruţare; iar la sfârşit, un fiu al lui, anume Ozia, fiind plin de mânie şi iuţime, l-a lovit pe el foarte tare peste sprâncene, lovindu-l de moarte. Însă n-a murit îndată, ci a fost dus la pământul sau din patria sa, în cetatea Tecui, mai mult mort, unde după câteva zile din rănile cele dureroase şi-a dat sufletul său şi a fost îngropat cu părinţii săi. Iar ce fel au fost proorociile lui, să se citească cartea proorociei lui. Noi însă, pe Dumnezeul Cel ce l-a înţelepţit pe el, Îl slăvim, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nota - Să se ştie că altul a fost Amos, tatăl lui Isaia, şi altul proorocul acesta. Amos, tatăl lui Isaia, a fost din seminţia împăraţilor Iudeei, care s-a născut şi a petrecut în Ierusalim. Însă acest prooroc a fost de neam de jos şi nu din Ierusalim, ci din cetatea Tecui, locuinţa pastorilor. Pentru că acolo păşunile erau bune, şi mulţi ierusalimeni bogaţi îşi ţineau dobitoacele lor. Amos, tatăl lui Isaia, nu era din numărul proorocilor şi nici nu s-a trimis undeva de Dumnezeu. El a murit de moarte ca toţi oamenii, iar nu de moarte mucenicească.

Sfântul Amos, pentru darul lui cel proorocesc, a fost numărat cu proorocii, a fost trimis în Israel şi a murit muceniceste, măcar ca alţii scriu altfel despre aceasta; însă nu este fără de greşeală istoria lor.

Vieţile Sfinţilor - Sfântul prooroc Amos